

Geslaagde compositie van Nico Dezaire

Jubileumconcert door het Eindhovens Jongeren Ensemble, onder leiding van Jan van der Peet en Evert-Jan Schuur, met medewerking van Harmen Klomp - klarinet. Eindhovense Muziekschool, zondag 5 maart.

(Door Antoon Maessen)

Ter gelegenheid van het 12,5 jarig bestaan gaf het Eindhovens Jongeren Ensemble zondagmiddag een gevarieerd concert in de muziekschool. Het programma, samengesteld en gedirigeerd door Jan van der Peet en Evert-Jan Schuur, droeg een elk-wat-wilskarakter, waaruit echter enkele artistieke hoogtepunten te distilleren vielen.

Met name de „Sinfonietta Jubileo” van de jeugdige Waalrese componist Nico Dezaire en de „Simple Symphony” van Benjamin Britten voldeden geheel aan de authentieke bezettingsvoorschriften. Het was wellicht wel juist dáárom dat de uitvoeringen van deze werken een optimale uitdaging betekenden.

Zowel als compositorisch produkt als in representatief opzicht mocht Dezaires mini-symfonie er zijn. Hij heeft aangetoond in kort bestek een veelzeggend stuk te kunnen schrijven, dat sterk voor zich inneemt. Niet alleen traden er enkele opvallende melodische en ritmische vondsten aan de dag, maar even goed bleek dat de componist er op originele wijze mee om wist te springen. Vakkennis en inzicht, dèskundig tentoongespreid op zó beknopte wijze, leidde tot interessante resultaten, zowel analytisch als qua zeggingskracht.

De enthousiaste dirigent Van der Peet en zijn jeugdige schare zorgden naar vermogen voor een aanhorenswaardige première van Dezaires „Sinfonietta Jubileo”. Alleen al de durf, zich te wagen aan een dergelijke complexe bijdrage, pleit voor de ondernemingslust van de uitvoerenden.

Hetzelfde gold voor de beslist niet eenvoudige „Simple Symphony” van Britten, met kennis van (strijkers)zaken uitgevoerd onder Evert-Jan Schuur. Deze koos wisselijk gematigde tempi, hetgeen ten goede kwam aan de gedegenheid en een gezond dynamisch beleid.

De langzamerhand spreekwoordelijke bewerkingsdrift van Jan van der Peet gold – in meerdere of mindere mate – voor werken van Mozart, Albinoni en Strauss. Als meditatief spelstuk ligt Albinoni's „Adagio” weliswaar goed in de markt, maar toch blijft het gevaarlijk een en ander zo zwaar te laten aandikken door een solo-violiste.

Het langzame deel uit Mozarts Klarinetconcert in A werd stabiel en bescheiden (!) gespeeld door Harmen Klomp. Welluidend was ook de begeleiding ervan.

Het concert was op markante wijze geopend met Mozarts Overture „Titus” en werd besloten met een al te zwaarwichtig opgevatte „Kaiserwalz” van Johann Strauss.

Toespraken, niet alleen door het gemeentebestuur, maar in niet mindere mate door dirigent Van der Peet, gaven – inclusief de vele bloemen natuurlijk – het nodige feestelijke tintje aan dit (uitverkochte) jubileumconcert.